

10 Μαΐου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 808/92)

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές βάσει του Κανονισμού 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) λόγω "ιδιαίτερων ικανοτήτων" — Έννομο συμφέρον προσβολής τέτοιων προαγωγής έχουν και οι υποψήφιοι για προαγωγή με βάση την κανονική διαδικασία, εφόσον με τον τρόπο αυτό θα πληρωθούν οι θέσεις, αν δεν υπάρχουν άλλοι υποψήφιοι με ιδιαίτερες ικανότητες. 5

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές βάσει του Καν. 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) λόγω "ιδιαίτερων ικανοτήτων" — Η διάταξη είναι εντελώς ανεξάρτητη από τις άλλες διατάξεις που προβλέπουν τις προαγωγές με βάση την υπεροχή σε προσόντα — Η κρίση ελέγχεται μόνο για πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης. 10

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές βάσει του Καν. 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) — Απαιτείται έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών — Η δηλωμένη συμφωνία του Υπουργού προς την απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας εξυπακούει υιοθέτηση των λόγων που περιέχει η απόφαση — Ισχύει επιπλέον η αρχή της κανονικότητας. 15 20

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση του υπα-

στινόμενου στην Πυροσβεστική Υπηρεσία βάσει του Κανονισμού 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89).

5 Ο δικηγόρος του ενδιαφερόμενου μέρους πρόβαλε προδικαστική ένσταση ότι ο αιτητής δεν είχε έννομο συμφέρον προσβολής της επίδικης απόφασης επειδή ο ίδιος δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του Κανονισμού αυτού.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Η απόφαση στην υπόθεση **Παντελής Καρατζιάς ν. Δημοκρατίας** αναπτύσσει μιά παρεμφερή πτυχή του έννομου συμφέροντος σε υποθέσεις όπως η παρούσα:

15 “Ο αιτητής έχει συμφέρον καθότι αν θεωρηθεί ότι λανθασμένα ο Αρχηγός έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Καν. 9(β), και νοουμένου ότι δεν υπάρχουν άλλοι υποψήφιοι με ιδιαίτερες ικανότητες, τότε οι τρεις θέσεις θα πληρωθούν σύμφωνα με τη συνηθισμένη διαδικασία προαγωγής και ο αιτητής θα είναι ένας από τους υποψήφιους για τις θέσεις αυτές.”

20 Το έννομο συμφέρον - αν και η συνακόλουθη ατομική βλάβη που υφίσταται ο αιτητής - είναι ορατό και από άλλη οπτική γωνία. Η κρίση για τη διαπίστωση των προσόντων με τα οποία μπορεί να είναι προικισμένος ο προσφεύγων για να κριθεί προάξιμος με βάση τις διατάξεις του Καν. 9(β) ανάγονται στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης. Και τέτοια εκτίμησή, ευνοϊκή για τον αιτητή, υπάρχει στην επιλογή του Αρχηγού της Αστυνομίας ημερ. 3/8/92. Η αμφισβήτησή της από τον ενδιαφερόμενο δεν αφαιρεί από τον αιτητή το δικαίωμα να πλήξει το διορισμό.

25 Θεμελιώθηκε η ύπαρξη έννομου συμφέροντος. Η προδικαστική ένσταση που έχει εγείρει ο ενδιαφερόμενος απορρίπτεται ως αβάσιμη.

30 2. Ο Καν. 9(β) ρητά έχει προβλέψει ότι μπορεί να διενεργηθεί προαγωγή στο βαθμό υπαστυνόμου λόγω ιδιαίτερης ικανότητας ή ιδιαίζουσας κλίσης σε ειδική εργασία εντελώς ανεξάρτητα από άλλες πρόνοιες των κανονισμών. Με άλλα λόγια δεν χρειάζεται να καταδειχθεί η κατοχή ή η υπεροχή σε προσόντα που απαριθμεί ο Καν. 11(1) ή οποιαδήποτε άλλη διάταξη.

Η κρίση αυτή ελέγχεται μόνο για πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης με την έννοια ότι η διαπίστωση των γεγονότων δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση τα στοιχεία. Δε συμβαίνει όμως το ίδιο στην προκειμένη περίπτωση. Η επίδικη απόφαση είναι κατατοπιστική σε σημείο που αποκαλύπτει τα προσπατούμενα του Καν. 9(β). 5

Ο Υπουργός Εσωτερικών έδωσε την έγκρισή του αναγράφοντας στο τέλος της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας τις λέξεις "Συμφωνώ. Εγκρίνεται ο διορισμός". Ο αιτητής παραπονείται ότι η λακωνική αυτή διατύπωση δεν περιέχει αιτιολογία. Αποδίδει όμως στην εγκριτική πράξη και άλλη σοβαρότερη πλημμέλεια "ότι ελλείπει η ουσιαστική άσκηση της εξουσίας από το όργανο στο οποίο εναποτέθηκε". 10 15

Η δεδηλωμένη συμφωνία του Υπουργού στην προκειμένη περίπτωση, που δεν έχει την εξουσία διορισμού, αλλά έγκρισης μόνον των επιλογών του Αρχηγού της Αστυνομίας, ανάγεται φανερά στην απόφαση ημερ. 3/8/92. Και εξυπακούει, παρά τη λιτότητα της έκφρασης, υιοθέτηση των λόγων που περιέχει. Εξάλλου σύμφωνα με την αρχή της κανονικότητας και ελλείψει στοιχείων περί του αντιθέτου συμπεραίνεται ότι ο Υπουργός εξέτασε από κάθε πλευρά το διορισμό προτού τον εγκρίνει. 20 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 803, 30

Καρατζιάς ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2767,

Republic v. Georghiadis (1972) 3 C.L.R. 594, 35

Constantinides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2375,

Παπαναγιώπου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 571,

Mobil Oil (Cyprus) Limited κ.ά. ν. Δημοτικού Συμβουλίου Λάρνακας και Άλλων (1991) 4 Α.Α.Δ. 3270, 40

Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077,

Charalambous a.o. v. Republic (1976) 3 C.L.R. 224.

Προσφυγή.

- 5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση υπαστυνόμου στην Πυροσβεστική Υπηρεσία από 24/8/92, αντί του αιτητή.
- 10 *Π. Πετρίδης και Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή.*
- Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*
- 15 *Κ. Χρυσοστομίδης και Σπ. Ευαγγέλου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.*

Cur. adv. vult.

- 20 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι ο καν. 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π.52/89). Προβλέπει ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας μπορεί, με την έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών να προάξει “..... λοχία σε υπαστυνόμο, ο οποίος επιδεικνύει ιδιαίτερη ικανότητα ή έχει ιδιαί-
- 25 ζουσα κλίση σε ειδική εργασία, ανεξάρτητα του αν έχει τα προσόντα προς τούτο”.

- Με βάση τη διάταξη αυτή ο αναπληρωτής υπαστυνόμος Ανδρέας Στυλιανού (ενδιαφερόμενο μέρος) πήρε προαγωγή σε μόνιμη θέση υπαστυνόμου στην Πυροσβεστική Υπηρεσία από 24/8/92. Η σχετική απόφαση των καθών δημοσιεύθηκε στις εβδομαδιαίες διαταγές και κοινοποιήθηκε στον αιτητή την 31/8/92. Ο τελευταίος είναι μέλος της αστυνομικής δύναμης από το 1973. Είχε προαχθεί σε αρχι-
- 30 πυροσβέστη το 1982 και από 16/7/86 σε λοχία. Δεν αμφισβητήθηκε πως κατείχε τα τυπικά προσόντα για προαγωγή.
- 35

- Προέχει η εξέταση της προδικαστικής ένστασης που πρόβαλε ο ενδιαφερόμενος ότι ο αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να ζητά την ακύρωση της ειδικής απόφασης. Ο αιτητής, όπως υπέβαλε ο εκ των
- 40 συνηγόρων του ενδιαφερομένου κ. Ευαγγέλου, δεν πληροί τις απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού. Περαιτέρω με βάση τα δεδομένα δε χωρεί συγκριτική αξιολόγηση μεταξύ των δύο για τους σκοπούς του κανονισμού.

Έρρισμα της εισήγησης αποτέλεσε η ερμηνεία που δόθηκε από το δικαστή Πική στην απόφασή του στην *Θεόδωρος Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 803.

“Ιδιαίτερη ικανότητα είναι ικανότητα η οποία, λόγω του μεγέθους της, ξεχωρίζει τον κάτοχό της από άλλα μέλη της Δύναμης που εκτελούν με επιτυχία το έργο τους, ενώ ιδιάζουσα κλίση για ειδική εργασία υποδηλώνει ιδιότητες, όπως για παράδειγμα δεξιοτεχνία για συγκεκριμένη εργασία, που προσιδιάζουν στο άτομο του προαγομένου.” 5 10

Υποστηρίχθηκε ότι η πετυχημένη εκτέλεση των καθηκόντων του αιτητή δεν του εξασφαλίζει αυτόματα τη δυνατότητα να τύχει του ευεργετήματος του κανονισμού. Σε αντιδιαστολή με τον ενδιαφερόμενον που ασχολείται με ειδική εργασία που απαιτεί ιδιαίτερη τεχνική γνώση και ικανότητα. 15

Νομίζω πως ο συνήγορος παρανόησε την ουσία της απόφασης *Αχιλλέως*. Ο αιτητής στην περίπτωση εκείνη ήταν στην ίδια μοίρα με τον αιτητή στην κρινόμενη υπόθεση. Κατείχε τα προσόντα να ανέβει στη θέση υπαστυνόμου και πρόβαλε ταυτόσημους λόγους για ακύρωση της απόφασης. Διαπιστώνοντας την ύπαρξη έννομου συμφέροντος το δικαστήριο είπε: 20

“Ό,τι καταδεικνύεται είναι ότι ο αιτητής έχει συμφέρον να προσβάλλει την επίδικη πράξη λόγω του ότι κατείχε τα προσόντα για προαγωγή και του επηρεασμού των συμφερόντων του από την επιλογή άλλου υποψηφίου.” 25

Η απόφαση στην *Παντελής Καρατζιάς ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2767 αναπτύσσει μιά παρεμφερή πτυχή του έννομου συμφέροντος σε υποθέσεις όπως η παρούσα: 30

“Ο αιτητής έχει συμφέρον καθότι αν θεωρηθεί ότι λανθασμένα ο Αρχηγός έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη πληρούσαν τις προϋποθέσεις του καν. 9(β), και νοουμένου ότι δεν υπάρχουν άλλοι υποψήφιοι με ιδιαίτερες ικανότητες, τότε οι τρεις θέσεις θα πληρωθούν σύμφωνα με τη συνηθισμένη διαδικασία προαγωγής και ο αιτητής θα είναι ένας από του υποψηφίους για τις θέσεις αυτές.” 35 40

Το έννομο συμφέρον - και η συνακόλουθη ατομική βλάβη που υφίσταται ο αιτητής - είναι ορατό και από άλλη οπτική γωνία. Η κρίση για τη διαπίστωση των προσόντων με τα οποία μπορεί να εί-

5 και προικισμένος ο προσφεύγων για να κριθεί προάξιμος με βάση τις διατάξεις του καν. 9(β) ανάγονται στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης. Και τέτοια εκτίμηση, ευνοϊκή για τον αιτητή, υπάρχει στην επιλογή του Αρχηγού της Αστυνομίας ημερ. 3/8/92. Η αμφισβήτηση της από τον ενδιαφερόμενο δεν αφαιρεί από τον αιτητή το δικαίωμα να πλήξει το διορισμό. Τις σκέψεις αυτές υποστηρίζει το εξής απόσπασμα από τη σύνοψη των αποφάσεων του Σ.τ.Ε 19, 86, 3028 και 4311/88:

10 “.....η διαπίστωση της συνδρομής των τυπικών προσόντων στο πρόσωπο του αιτούντος μπορεί να γίνει και αυτεπάγγελα από τον ακυρωτικό δικαστή, υπό την προϋπόθεση όμως ότι η συνδρομή αυτή προκύπτει αποκλειστικά από μία υφιστάμενη ήδη νομική κατάσταση ή βεβαιώνεται με ορισμένο δημόσιο ή άλλο έγγραφο και δεν συνάγεται από ουσιαστική εκτίμηση πραγματικών περιστατικών την οποία κατά νόμο ενεργεί η διοίκηση, προκειμένου να αξιολογήσει μίαν ιδιότητα, ικανότητα ή σχέση κ.λ.π. που επιτρέπει τη συμμετοχή του ενδιαφερομένου στη διαδικασία του διορισμού.”

20 Καταλήγω ότι θεμελιώθηκε η ύπαρξη έννομου συμφέροντος. Η προδικαστική ένσταση που έχει εγείρει ο ενδιαφερόμενος απορρίπτεται ως αβάσιμη.

25 Προχωρώ στην ουσία της προσφυγής. Έχουν προβληθεί τρεις βασικά λόγοι ακύρωσης: (1) Οι συστάσεις του Διευθυντή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, που έλαβε υπόψη του ο Αρχηγός της Αστυνομίας προβαίνοντας στην προαγωγή, πάσχουν. Ο λόγος είναι πως συγκρούονται με το περιεχόμενο των φακέλων του ενδιαφερόμενου.

30 (2) Η έγκριση του διορισμού από τον αρμόδιο Υπουργό είναι ανατιολόγητη. Και εν πάση περιπτώσει δεν άσκησε την εξουσία που ο νόμος (άρθρο 13 Α(1) και (8) Κεφ. 285 όπως τροποποιήθηκε) και οι κανονισμοί του ανέθεσαν. (3) Οι καθών υπερέβησαν τα όρια της διακριτικής τους εξουσίας γιατί ο αιτητής δεν κατείχε τα προσόντα του καν. 9(β) που του αποδόθηκαν.

40 Οι λόγοι (1) και (3) θα συνεξετασθούν λόγω της συνάφειας που παρουσιάζουν και των κοινών, καταβάση, επιχειρημάτων που τους στηρίζουν. Οι συστάσεις περιέχονται σε επιστολή του Διευθυντή προς τον Αρχηγό της Αστυνομίας ημερ. 29/6/92. Σ' αυτήν επισημαίνεται ότι ο ενδιαφερόμενος είναι προϊστάμενος του Μηχανουργείου που έχει την ευθύνη επισκευής και συντήρησης όλων των οχημάτων καθώς και του εξοπλισμού της Υπηρεσίας, των οποίων η αξία υπολογίζεται σε μερικά εκατομμύρια λίρες. Υπογραμμίζεται στη συ-

νέχεια η σημασία του υλικού αυτού για την εκπλήρωση των σκοπών της Υπηρεσίας και ότι “οι γνώσεις και εμπειρίες του (αιτητή) είναι πολύ και μαζί με τις διοικητικές του ικανότητες” εξασφαλίζουν τη σωστή λειτουργία των μηχανουργείων του Σώματος.

5

Αναλυτικότερα η εισήγηση είναι ότι οι συστάσεις δεν αποδείχνουν τις προϋποθέσεις του καν. 9(β). Το ίδιο συμβαίνει και με την απόφαση διορισμού ημερ. 3/8/92. Σε επίρρωση του ισχυρισμού τους οι δικηγόροι του αιτητή παραπέμπουν στις ετήσιες προσωπικές αναφορές του ενδιαφερομένου. Στα επί μέρους στοιχεία “διοικητικά προσόντα” και “απόδοση και ικανότητα αποτελεσματικής διεκπεραίωσης καθηκόντων και ευθυνών” χαρακτηρίστηκε ως καλός ή λίαν καλός αλλά ποτέ εξαιρετός. Μάλιστα αναφορικά με το στοιχείο ηγετική ικανότητα (leadership) είχε βαθμολογηθεί για χρόνια μόνον σαν καλός. Οι συστάσεις επομένως είναι ελαττωματικές και στην καλύτερη περίπτωση έχουν μόνο περιθωριακή αξία. Και το κύρος της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας που τις ενστερνίστηκε καταρρέει. Τέλος τονίστηκε ότι στα προσόντα ο αιτητής υπερτερεί γιατί έχει δίπλωμα νομικής που με βάση τον καν. 3(3) θεωρείται πρόσθετο προσόν.

10

15

20

Ο καν. 9(β) ζητά έχει προβλέψει ότι μπορεί να διενεργηθεί προαγωγή στο βαθμό υπαστυνόμου λόγω ιδιαίτερης ικανότητας ή ιδιάζουσας κλίσης σε ειδική εργασία εντελώς ανεξάρτητα από άλλες πρόνοιες των κανονισμών. Με άλλα λόγια δεν χρειάζεται να καταδειχθεί η κατοχή ή η υπεροχή σε προσόντα που απαριθμεί ο καν. 11(1) ή οποιαδήποτε άλλη διάταξη. Στην υπόθεση *Αχιλλέως*, ανωτέρω, ο ενδιαφερόμενος προάχθηκε “ενόψει των ιδιαίτερων ικανοτήτων του ή της ιδιάζουσας κλίσης του στη συλλογή πληροφοριών που είναι ο τομέας στον οποίο υπηρετεί (Κ.Υ.Π.)”. Η προαγωγή ακυρώθηκε γιατί οι ιδιότητες αυτές δεν προσδιορίστηκαν. Δε συμβαίνει όμως το ίδιο στην προκείμενη περίπτωση. Η επίδικη απόφαση είναι κατατοπιστική σε σημείο που αποκαλύπτει τα προαπαιτούμενα του καν. 9(β):

25

30

35

“Κατά τη διάρκεια της Υπηρεσίας του παρακολούθησε 11 σειρές μαθημάτων στο ΚΕΠΑ, σχετικά με τη μηχανική και τρεις παρόμοιες σειρές στην Ιαπωνία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Φιλανδία και απέκτησε ιδιαίτερες ικανότητες και ιδιάζουσα κλίση στην κατασκευή και συντήρηση Πυροσβεστικών οχημάτων. Στο Μηχανουργείο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, του οποίου προϊστάται, κατασκευάζονται εξ αρχής υπό την τεχνική του επίβλεψη όλα τα Πυροσβεστικά οχήματα, αφού εισαχθούν μόνο οι μηχανές και τα πλαίσια, με αποτέλεσμα να εξοικονομούνται εκα-

40

τοντάδες χιλιάδες λίρες σε ξένο συνάλλαγμα.”

5 Από έρευνα στον προσωπικό φάκελο διαπιστώνεται ότι πράγματι ο αιτητής παρακολούθησε τα παραπάνω μαθήματα. Και η απόφαση συνεχίζει:

10 “Η μηχανική εντέλεια και η επιχειρησιακή ικανότητα των πυροσβεστικών αυτών οχημάτων έτυχαν αναγνώρισης από Πυροσβεστικές Υπηρεσίες Ευρωπαϊκών χωρών, οι οποίες ζήτησαν προδιαγραφές για κατασκευή πανομοιότυπων οχημάτων στις χώρες τους.”

15 Η κρίση αυτή ελέγχεται μόνο για πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης με την έννοια ότι η διαπίστωση των γεγονότων δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση τα στοιχεία: *Δημοκρατία ν. Λεύκου Γεωργιάδη* (1972) 3 Α.Α.Δ. 594, 694 και *Χριστόφορος Κωνσταντινίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2375. Αλλά δε συμβαίνει κάτι τέτοιο στο προκείμενο. Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε μέσα
20 στο πνεύμα και το γράμμα του καν. 9(β).

25 Ο Υπουργός Εσωτερικών έδωσε την έγκρισή του αναγράφοντας στο τέλος της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας τις λέξεις “Συμφωνά. Εγκρίνεται ο διορισμός”. Ο αιτητής παραπονείται ότι η λακωνική αυτή διατύπωση δεν περιέχει αιτιολογία. Αποδίδει όμως στην εγκριτική πράξη και άλλη σοβαρότερη πλημμέλεια “ότι ελλείπει η ουσιαστική άσκηση της εξουσίας από το όργανο στο οποίο εναποτέθηκε”. Για να ενισχύει τους συλλογισμούς αυτούς ο αιτητής παρέπεμψε στην απόφαση *Παπαναγιώτου ν. Δημοκρατίας*
30 (1990) 3 Α.Α.Δ. 571 που υιοθετήθηκε στη συνέχεια στην *Mobil Oil (Cyprus) Limited και Άλλοι ν. Δημοτικού Συμβουλίου Λάρνακας και Άλλων* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3270.

35 Τη φύση και προεκτάσεις της αρμοδιότητας για έγκριση επεξηγεί σύντομα και περιεκτικά ο Σπηλιωτόπουλος “Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου” 6η έκδοση, 1993, σελ. 144:

40 “Στην έννοια της έγκρισης περιλαμβάνεται και ο έλεγχος της νομιμότητας της εγκρινόμενης πράξης και των προπαρασκευαστικών της ενεργειών και κατά κανόνα, εάν δεν υπάρχει αντίθετη ρύθμιση, ο έλεγχος της σκοπιμότητας. Το όργανο που έχει αρμοδιότητα έγκρισης μπορεί να εγκρίνει ή να μην εγκρίνει την πράξη που υπόκειται σε έγκριση, όχι όμως και να την τροποποιήσει (Σ.Ε 1767/1962), εκτός εάν η αρμοδιότητα για τροποποίηση προ-

βλέπεται ρητά από τις σχετικές διατάξεις.”

Μας διαφωτίζει επίσης ο Μ. Δένδιας “Διοικητικόν Δίκαιον” τόμος Β, 1986, σελ. 344, που θίγει και το θέμα της έκτασης της αιτιολογίας:

5
10
15
20
“Ο νομάρχης ή άλλη αρμοδία εποπτική αρχή δύναται να μη εγκρίνη την υποβληθείσαν εις αυτόν απόφασιν ού μόνον δι’ έλλειψιν νομιμότητος, αλλά και δι’ έλλειψιν σκοπιμότητος· εις την πρώτην περίπτωσιν θεωρεί την απόφασιν ως παράνομον, διότι εξεδόθη ουχί νομοτύπως ή καθ’ υπέρβασιν αρμοδιότητος ή διότι προσκρούει εις τον νόμον κατά το περιεχόμενον αυτής· εις την δευτέραν περίπτωσιν δεν εγκρίνει την απόφασιν, καίτοι αυτή είναι νόμιμος, διότι θεωρεί ταύτην ως μη σκόπιμον, ήτοι ασύμφορον, ίσως δε και επιζήμιον εις τα συμφέροντα του δήμου ή της κοινότητος. Εν τοιαύτη όμως περιπτώσει πρέπει ο νομάρχης να αιτιολογήση προσηκόντως την περί μη εγκρίσεως πράξιν του και δη κατά τρόπον ώστε να καθίσταται, ως ελέχθη, δυνατόν εις το ΣΕ να ελέγξη την προς το συμφέρον της υπηρεσίας άσκησιν της αρμοδιότητος ταύτης του νομάρχου (ΣΕ 678/1932)”

25
30
35
Η υπόθεση **Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077, αφορούσε πάλιν προαγωγές στην αστυνομία. Ακυρώθηκαν. Η έγκριση έπασχε γιατί στηρίχθηκε μεταξύ άλλων και “σε επιπρόσθετες πληροφορίες” που πήρε ο Υπουργός και που ήταν άγνωστες στο δικαστήριο. Με αποτέλεσμα να είναι αδύνατο να ελεγχθεί η επίδραση τους στην παροχή της έγκρισης. Ο συσχετισμός με την υπόθεση **Παπαναγιώτου** δεν είναι επιτυχής. Αντικείμενό της ήταν ενδικοφανής προσφυγή στον Υπουργό Εμπορίου και Βιομηχανίας για κατάταξη κέντρου διασκέδασης για την οποία προβλέπει ο περί Κέντρων Αναψυχής Νόμος του 1963 (άρθρο 12 του τροποποιητικού νόμου αρ. 29/85). Η ειδοποιός διαφορά με την παρούσα είναι ότι ο Υπουργός Εμπορίου δεν άσκησε καθόλου την αρμοδιότητα που αποκλειστικά του παρέχει ο νόμος αλλά απλώς προσυπόγραψε έγγραφο υφιστάμενων του που ασχολήθηκαν με το θέμα. Ανάλογη ήταν και η προσέγγιση του δικαστή Πικί στις υποθέσεις **Mobil Oil (Cyprus) Ltd.**, ανωτέρω, που αφορούσαν πάλιν ιεραρχικές προσφυγές αλλά δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 του περί Ρυθμίσεων Οδών και Οικοδομών (τροποποιητικού νόμου) του 1974 (αρ. 13/74).

40
Η δεδηλωμένη συμφωνία του Υπουργού στην προκειμένη περίπτωση, που υπογραμμίζω δεν έχει την εξουσία διορισμού, αλλά έγκρισης μόνον των επιλογών του Αρχηγού της Αστυνομίας, ανάγεται φανερά στην απόφαση ημερ. 3/8/92. Και εξυπακούει, παρά τη λιτότητα της έκφρασης, υιοθέτηση των λόγων που περιέχει. Εξάλλου

σύμφωνα με την αρχή της κανονικότητας και ελλείψει στοιχείων περί του αντιθέτου συμπεραίνεται ότι ο Υπουργός εξέτασε από κάθε πλευρά το διορισμό προτού τον εγκρίνει. (*Χαραλάμπους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1976) 3 Α.Α.Δ. 224, 235 και 236).

5

Κατ' ακολουθίαν η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και η επίδικη απόφαση να επικυρωθεί. Δεν υπάρχει διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*